

[Aksel Larsen.]

hidtil set i verdenshistorien, at en sådan koalition har været evigt, selv om det blev besluttet nok så mange gange, at det skulle den. Men det er i hvert fald hensigten, at man ikke kan melde sig ud.

Der står senere på samme side i bogen, at disse lande er

„beslutede på ved denne forening af hjælpemidlerne at styrke forsvaret af freden og friheden og opfordrende de øvrige europæiske folk, som deler deres ideal, til at tilslutte sig deres bestræbelser.“

og at de

„har besluttet at oprette et Europæisk Økonomisk Fællesskab“.

„Styrke forsvaret af freden og friheden“ — ja, noget lignende står, hvis jeg ikke husker meget fejl, i Atlantpagten. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at dette er en magtpolitisk sammenslutning, og hvad den vil blive brugt til, er jeg overbevist om at stormagterne i sammenslutningen kommer til at bestemme. Det ville de muligvis være kommet til, selv om der havde eksisteret en bestemmelse om varetoret, jfr. det ærede medlem hr. Per Hækkerups udtalelse om, at den har vi aldrig benyttet i NATO, selv om vi egentlig burde have gjort det.

Kommissionen skal udnævnes af regeringerne, den skal ikke udnævnes af forsamlingen, den skal udnævnes af de tilsluttede landes regeringer og have en selvstændig besluttende myndighed, og så skal den — jeg beder om, at man lægger nøje mærke dertil — bestå af 9 medlemmer,

„der vælges under hensyn til deres almindelige dygtighed, og som yder enhver mulig garanti for uafhængighed.“

Hvilke personer kan yde garanti for deres egen uafhængighed og navnlig for uafhængighed af deres egen regering? Og hvor står der noget, der sikrer, at de enkelte medlemslande eller de små medlemslande vil have nogenlunde indflydelse i kommissionen, som er det foretagende i ledelsen, der har størst betydning?

Hertil kommer, at rådet og kommissionen — ikke forsamlingen, ikke parlamentet, men rådet, som består af regeringsrepræsentanter med forskellig stemmewægt, og kommissionen, som er fællesmarkedets re-

gering udnævnt af regeringerne — udsteder forordninger og direktiver. Man kan se i artikel 189, at en forordning er almengyldig, den er fuldt ud bindende og finder umiddelbar anvendelse i alle medlemsstater, direktiver er bindende for samtlige medlemsstater, og en beslutning truffet af rådet og kommissionen er fuldt ud bindende for alle, den angiver at være rettet til; altså, for hver enkelt person, der er statsborger i en af medlemsstaterne, er rådets og kommissionens beslutninger fuldt ud gældende.

Ja, dette vil jo sige, at de lande, der går ind i fællesmarkedet, har opgivet deres selvstændighed, men det turde være givet, at det bliver stormagterne, de mest indflydelsesrige magter, der kommer til at dominere fællesmarkedet, og det bliver altså de små magter, der kommer til at opgive deres selvstændighed til fordel for de store. De kommer i den situation, som mindre aktionærer i et aktieselskab er i, at det er storaktionærerne, der bestemmer, og de små aktionærer må simpelt hen rette sig efter det.

Ja, jeg anser medlemskab i det såkaldte fællesmarked for at være farligt for Danmark økonomisk. Jeg er klar over, at det vil betyde, at Danmark mister sin politiske, kulturelle og nationale suverænitet, og jeg er klar over, at vi bliver medlem af en sammenslutning, som overvejende domineres af autokratisk styrede, overvejende katolske stater.

Jeg anser det for dobbelt farligt for os, fordi i hvert fald de stater, der dominerer det hidtidige fællesmarked, har deres egen udenrigspolitik, og den er, som advokat Høgsbro så sagkyndigt har beskrevet i en kronik i Jyllands-Posten, uhyre konfliktfyldt, i hvert fald har de fire af de seks store og konfliktfyldte udenrigspolitiske problemer, som de vil eller skal løse eller ønsker at løse, og som de formentlig vil være i stand til og i hvert fald har til hensigt at løse med det øvrige fællesmarkeds hjælp.

Tænk blot på Vesttyskland og dets udenrigspolitiske problemer, tænk på Frankrig med dets krige i Algier, dets krig med Tunis og alle de øvrige konflikter. Eller tænk på Holland, som man er tilbøjelig til at anse for sådan et fredsommeligt land uden store udenrigspolitiske konflikter; dér viser det sig, når man studerer